

GÁL FERENC

Ház körüli munkák

35.

Ön félreértett. Az a kivétel,
ha szűz hóban gázolok a házig,
és a szélfogóból visszanézve azt látom,
hogymint nyomaik a semmibe vezetnek.
Jobb körökben ilyenkor indul el
a kézmosó tál, és a témák felelőse
új hűrt pendít.
Elnyomva a lelkek ritkán látott
póreségét, csak hogy láttassa:
a völgyben beköszönt a hőség,
a hangyák vizet keresnek a házban,
én meg ugyanitt ülök majd.
Számolgatva, hogy az új helyzetben
hány füle van a falnak,
vagy a szomszéd parcellákon izzadókat.
Ízlelgetve, hogy csodavárásban sem
vagyok utolsó. Hogy a gáláns mancsokat
ehhez mérten lesópróm magamról,
az idézeteket is magam írom,
az italt viszont combközéppel terelt
zsúrkocsiról, darált jéggel várom.

46.

Hamar belefáradok a blöffölésbe.
A szálak elvarrása helyett
daliás pókjaimmal hengegek,
vagy bedobom, milyen volt
a szülői ház utcafrontján
nemrég felriadnom.
Csak az ágy körüli szőnyegekben

jöttem rá, hol is vagyok,
és mennyire korán van.
Ahogy a forgalom beindult,
leengedtem a redőnyt,
és visszafeküdtem. Nyárelő van,
gondoltam, és járőföldnyire tart még
a beporzás. Homályos átkötéssel
a kihalás méltóságáig jutottam.
Az esélyekhez, hogy megillet-e,
az átrakott és bepolicozott falak
tövében, még egy óra mélyalvással
együtt.

